

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122502636
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6122502636.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., C. XXX/XX, o zaplatenie 19 478,10 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo z 6. septembra 2023 č.k. 14Csp/36/2023-116, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu na uloženie povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 19 478,10 eur s príslušenstvom (výrok I.). V zmysle § 255 ods. 1 CSP úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.).

2. Vychádzal zo skutkových tvrdení uvedených v žalobe, keď žalobca na základe uzatvorenej zmluvy o úvere č. 1946963777 z 22.11.2019 poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 21 800,- eur, na základe v zmluve dohodnutých podmienok v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., keď z celkového poskytnutého úveru žalovaný uhradil sumu 4 828,69 eur + 183,82 eur. Žalobca zasielal žalovaného výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 13.01.2022, ktorá bola uložená na pošte dňa 17.01.2022 a následne aj zásielku obsahujúcu výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 09.02.2022, ktorá bola uložená na pošte dňa 14.02.2022, ktorú žalobca považoval za predčasné spoplatnenie spotrebiteľského úveru. Žalobca vo výzve z 13.01.2022 podmienil neuplatnenie svojho práva vyhlásením o mimoriadnu splatnosť úveru tým, že dlžník do 15 kalendárnych dní uhradí celý dovtedy splatný dlh vo výške 1 597,97 eur. Hodnotiac obsah výzvy z 13.01.2022 dospel k záveru, že táto neobsahuje náležitosti uvedené v § 53 ods. 9 v spojení s podmienkami § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou (tou istou) splátkou veriteľ zvažuje uplatnenie práva predčasne spoplatniť dlh. Takouto výzvou veriteľ dáva možnosť dlžníkovi splátku uhradiť a vyhnúť sa tak vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu (strate výhody splátok). Dlžníkovi – spotrebiteľovi stačí, ak uhradí predmetnú konkrétnu jednu omeškanú splátku a tým sa vyhne tomu, že veriteľ vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. V danom prípade veriteľ (žalobca) neoznačil konkrétnu splátku, s ktorou je žalovaný v omeškaní, čím znemožnil ju spotrebiteľovi uhradiť a vyhnúť sa tak účinne vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Je bez právnej relevancie argumentácia žalobcu, že sám žalovaný musel vedieť, ktoré splátky veriteľovi neuhradil, keďže v zmysle podmienok § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka je rozhodujúce, pre ktorú splátku sa veriteľ rozhodol, resp. zvažuje možnosť uplatniť právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Vzhľadom k tomu, že výzva

žalobcu z 13.01.2022 takúto náležitosť neobsahovala a neboli naplnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalobca nemohol vyhlásiť ani mimoriadnu splatnosť celého zostatku z úveru, na základe čoho jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že dňa 22.11.2019 uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, tzv. „lepšia splátka“ č. 1946963777, na základe ktorej poskytol žalovanému refinančný úver vo výške 21 800,- eur, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 15.11.2027. Z aktuálneho stavu úveru z 10.11.2022 (pripojeného k žalobe) vyplýva, že žalovaný riadne a včas uhradil iba prvých 6 mesačných splátok (od 15.12.2019 do 15.05.2020), následne splácal úver nepravidelne, čo istý čas akceptoval vzhľadom na vtedajšiu pandemickú situáciu. Žalovanému bol od 06/2020 do 09/2020 povolený odklad splátok. V rozhodnom období, t.j. ešte pred iniciovaním práva na predčasné spoplatnenie úveru v zmysle článku 4.8 zmluvy o úvere, žalovaný dňa 14.10.2021 realizoval poslednú čiastočnú úhradu iba vo výške 94,- eur, hoci bola dohodnutá mesačná splátka vo výške 311,30 eur. Keďže žalovaný dlhodobo nesplácal úver riadne a včas, pričom jeho omeškanie s úhradou splátok trvalo viac ako 3 mesiace, písomne upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia tohto práva listom (výzva na splatenie dlžnej časti úveru) zo dňa 13.01.2022 a následne listom (výzva na úhradu dlžnej sumy) zo dňa 09.02.2022 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Z uvedeného vyplýva, že predčasná splatnosť úveru bola vyhlásená v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka za splnenia podmienok: 1. existencie 3-mesačného omeškania s úhradou splátky, 2. upozornenia na možnosť uplatnenia tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyplýva povinnosť informovať spotrebiteľa o konkrétnej splátke, ktorú neuhradil. Výklad ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie považuje za extenzívny, hraničiaci de facto až s dotváraním práva. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyžaduje iba to, aby ním bol spotrebiteľ upozornený na zámer vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Pokiaľ by upozornenie malo spĺňať aj ďalšie obsahové kritériá (napríklad identifikáciu konkrétnej splátky, ktorú spotrebiteľ neuhradil), bolo by to vymedzené priamo v normatívnom texte zákona zo strany zákonodarcu. Preto v danom prípade bol žalovaný upovedomený v čase doručenia upozornenia na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v omeškaní s viacerými splátkami, logicky ho ako veriteľ informoval o celkovej výške neuhradenej dlžnej sumy, ktorá predstavovala 1 597,97 eur, na ktoré upozornenie žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval. Vychádzajúc z aktuálneho stavu úveru z 10.11.2022, k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo pre neuhradenie splátky splatnej 15.10.2021, s ktorou bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace, keď zároveň žalovaný bol upozornený na oprávnenie veriteľa zosplatiť úver v lehote nie kratšej ako 15 dní, uvedeným listom z 13.01.2022. Aj podľa názoru vyjadreného v rozhodnutí veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 26.11.2019 sp.zn. 1VCdo 1/2019, extenzívny výklad právnych noriem možno uplatniť len celkom výnimočne, a to vtedy, ak možno všetky argumenty proti jeho použitiu presvedčivo vyvrátiť. Súd prvej inštancie sa nezaoberal namietaným kritériom dobrých mravov (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a zákazom zneužitia práva (článok 5 CSP), na čo poukazoval vo svojom vyjadrení z 30.03.2023. Tým aj podľa rozhodnutia č. R 2/2016 rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, čo zakladá tzv. inú vadu konania. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe v plnom rozsahu vyhovieť.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žalobca nepreukázal naplnenie podmienok uvedených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže výzva z 13.01.2022 zákonom predpokladané (vyžadované) hmotnoprávne podmienky neobsahovala, na základe čoho nemohlo dôjsť následne k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru na základe listu z 09.02.2022, je správny.

7. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 22.11.2019 uzatvorená zmluva o úvere č. 1946963777,

na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému na základe podmienok zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľský úver vo výške 21 800,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 311,39 eur (celkovo 96 splátok), keď konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 15.11.2027.

8. Ďalej bolo nesporným, že v priebehu trvania zmluvného vzťahu žalobca zaslal žalovanému upozornenie – výzvu na splatenie dlžnej časti úveru, v ktorom uviedol/upozornil, že ku dňu 13.01.2022 je pohľadávka banky, vyplývajúca zo zmluvy o úvere, viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1 597,90 eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 1 510,97 eur, poplatku vo výške 27,- eur a poisťného 0,00 eur, keď zároveň ho vyzval/žiadal o zaplatenie vyššie uvedenej sumy na úverový účet (špecifikovaný vo výzve) v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. V predmetnej výzve banka ďalej uviedla, že ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný.

9. Správne súd prvej inštancie v bodoch 14., 15., 17. až 20. odôvodnenia rozsudku poukázal/vysvetlil zmysel a účel právnej normy ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou veriteľ zvažuje uplatnenie práva predčasne spoplatniť dlh, ako notifikačnú povinnosť s cieľom – dať dlžníkovi možnosť splátku uhradiť a vyhnúť sa tak vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zostatku spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti správne súd prvej inštancie ďalej vyvodil, že pokiaľ spotrebiteľ uhradí predmetnú konkrétnu splátku, vyhne sa tomu, aby veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru. Je teda bez právnej relevancie (závery súdu prvej inštancie vyjadrené v bode 17.), že žalovaný mal vedomosť o tom, že splátky úveru (a ktoré) neuhradil a keď veriteľ iba všeobecne vo výzve uviedol, že zostatok nesplateného úveru predstavuje určitú konkrétnu sumu (pozostávajúcu z viacerých neuhrádzaných splátok úveru), čo v danom prípade predstavovala suma 1 597,97 eur. V súvislosti s vyššie uvedeným právnym záverom súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, je potrebné v kontexte tzv. ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (R 71/2018) uviesť, že obdobnou otázkou sa zaoberali aj ostatné odvolacie senáty Krajského súdu v Žiline, ktoré dospeli k rovnakému právnemu záveru pri výklade podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a odvolaciemu súdu nie je zrejmé, že iný (opačný) výklad by v takejto právnej veci zaujal, ako kasačný súd, Najvyšší súd Slovenskej republiky.

10. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie na základe skutkových zistení správne posúdil okolnosti prejednávanej veci vo vzťahu k posudzovaniu podmienok v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka – v skúmaní podmienok výzvy na splatenie úveru pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré vyhodnotil v súlade s rozhodovacou činnosťou vyšších súdnych autorít, krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP a článku 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku a úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže preukázateľne v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli.

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)